Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 974/98 AL CONSILIULUI

din 3 mai 1998

privind introducerea euro

(JO L 139, 11.5.1998, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Council Regulation (EC) No 2596/2000 of 27 November 2000 (*)	L 300	2	29.11.2000
►M2	Regulamentul (CE) nr. 2169/2005 al Consiliului din 21 decembrie 2005	L 346	1	29.12.2005
►M3	Regulamentul (CE) nr. 1647/2006 al Consiliului din 7 noiembrie 2006	L 309	2	9.11.2006
►M4	Regulamentul (CE) nr. 835/2007 al Consiliului din 10 iulie 2007	L 186	1	18.7.2007
►M5	Regulamentul (CE) nr. 836/2007 al Consiliului din 10 iulie 2007	L 186	3	18.7.2007
►M6	Regulamentul (CE) nr. 693/2008 al Consiliului din 8 iulie 2008	L 195	1	24.7.2008
►M7	Regulamentul (UE) nr. 670/2010 al Consiliului din 13 iulie 2010	L 196	1	28.7.2010
►M8	Regulamentul (UE) nr. 678/2013 al Consiliului din 9 iulie 2013	L 195	2	18.7.2013

(*) Acest act nu a fost publicat niciodată în limba română.

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 974/98 AL CONSILIULUI

din 3 mai 1998

privind introducerea euro

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 109l alineatul (4) teza a treia,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Institutului Monetar European ([2]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([3]),

(1) întrucât prezentul regulament definește dispozițiile legislațiilor monetare ale statelor membre care au adoptat euro; întrucât dispozițiile privind continuitatea contractelor, înlocuirea trimiterilor la ECU în instrumentele juridice prin trimiteri la euro și la rotunjirea sumelor au fost deja stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului din 17 iunie 1997 privind anumite dispoziții referitoare la introducerea euro ([4]); întrucât introducerea euro se referă la operațiunile zilnice la care participă întreaga populație a statelor membre; întrucât trebuie să fie examinate alte măsuri decât acelea din prezentul regulament și din Regulamentul (CE) nr. 1103/97 pentru a se asigura trecerea echilibrată la moneda unică, în special pentru consumatori;

(2) întrucât, la reuniunea Consiliului European de la Madrid din 15 și 16 decembrie 1995, a fost luată decizia că noțiunea „ECU” utilizată în tratat cu referire la unitatea monetară este un termen generic; întrucât guvernele din 15 state membre au convenit că această decizie este interpretarea agreată și definitivă a dispozițiilor relevante din tratat; întrucât denumirea dată monedei europene este „euro”; întrucât euro ca monedă a statelor membre participante se divide în o sută de subunități denumite „cent”; întrucât definiția denumirii „cent” nu împiedică utilizarea variantelor acestui termen în utilizarea comună în statele membre; întrucât Consiliul European, pe deasupra, a considerat că denumirea monedei unice trebuie să fie aceeași în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene având în vedere existența diferitelor alfabete;

(3) întrucât Consiliul, hotărând în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) teza a treia din tratat, ia alte măsuri necesare pentru introducerea euro decât adoptarea cursurilor de schimb;

(4) întrucât de fiecare dată când, în temeiul articolului 109k alineatul (2) din tratat un stat membru devine stat membru participant, Consiliul, în conformitate cu articolul 109l alineatul (5) din tratat, trebuie să ia alte măsuri pentru introducerea rapidă a euro ca monedă unică a acestui stat membru;

([1]) JO C 369, 7.12.1996, p. 10.
([2]) JO C 205, 5.7.1997, p. 18.
([3]) JO C 380, 16.12.1996, p. 50.
([4]) JO L 162, 19.6.1997, p. 1.

▼B

(5) întrucât, în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) prima teză din tratat, Consiliul trebuie să adopte, începând cu data intrării în vigoare a celei de-a treia etape, cursurile de schimb la care monedele statelor membre participante trebuie să fie definitiv fixate și la care euro trebuie să înlocuiască aceste monede;

(6) întrucât, dată fiind absența riscului cursului de schimb fie între unitatea euro și unitățile monetare, fie între aceste unități monetare naționale, dispozițiile legislative trebuie interpretate în consecință;

(7) întrucât noțiunea „contract” utilizată pentru definirea instrumentelor juridice include toate tipurile de contracte, indiferent de modul în care ele sunt încheiate;

(8) întrucât, pentru pregătirea unei treceri armonioase la moneda euro, este necesară o perioadă de tranziție între data la care euro înlocuiește monedele statelor membre participante și data introducerii bancnotelor și monedelor euro; întrucât în această perioadă unitățile monetare naționale sunt definite ca subdiviziuni ale euro; întrucât astfel se stabilește o echivalență juridică între euro și unitățile monetare naționale;

(9) întrucât conform articolului 109g din tratat și Regulamentului (CE) nr. 1103/97, de la 1 ianuarie 1999 euro va înlocui ECU ca unitate de cont a instituțiilor Comunităților Europene; întrucât euro trebuie de asemenea să fie unitatea de cont a Băncii Centrale Europene (BCE) și a băncilor centrale ale statelor membre participante; întrucât, în spiritul concluziilor de la Madrid, operațiunile politicii monetare vor fi efectuate de Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) în unități euro; întrucât aceasta nu trebuie să împiedice băncile centrale naționale să își țină contabilitatea în moneda națională în perioada de tranziție, în special pentru personalul său și pentru administrațiile publice;

(10) întrucât fiecare stat membru participant poate permite utilizarea deplină a unității euro pe teritoriul său în perioada de tranziție;

(11) întrucât, în perioada de tranziție, contractele, legislația internă și alte instrumente juridice pot fi elaborate în mod valabil în unitatea euro sau în unitatea monetară națională; întrucât pe timpul acestei perioade, nici o dispoziție a prezentului regulament nu trebuie să aducă atingere valabilității oricărei trimiteri la moneda națională în orice instrument juridic;

(12) întrucât, dacă nu s-a convenit altfel, agenții economici trebuie să respecte valoarea nominală exprimată într-un instrument juridic la îndeplinirea tuturor actelor care decurg din instrumentul în cauză;

▼B

(13) întrucât unitatea euro și unitățile monetare naționale sunt unități ale aceleiași monede; întrucât trebuie să se garanteze că plățile în interiorul statelor membre prin creditarea unui cont pot fi efectuate fie în unități euro, fie în unitatea monetară națională; întrucât dispozițiile privind plățile efectuate prin creditarea unui cont trebuie de asemenea aplicate plăților transfrontaliere exprimate în unități euro sau în unitatea monetară națională a contului creditorului; întrucât este necesar să se asigure funcționarea armonioasă a sistemului de plăți prin stabilirea dispozițiilor cu privire la plățile efectuate prin creditarea unui cont prin instrumente de plăți creditate prin aceste sisteme; întrucât dispozițiile privind plățile efectuate prin creditarea unui cont nu trebuie să sugereze că intermediarii financiari sunt obligați să pună la dispoziție alte facilități de plată sau produse exprimate într-o unitate specială oarecare a euro; întrucât dispozițiile privind plățile prin creditarea unui cont nu trebuie să împiedice intermediarii financiari să coordoneze introducerea facilităților de plată exprimate în unități euro care se bazează pe o infrastructură tehnică comună în perioada de tranziție;

(14) întrucât, în conformitate cu concluziile Consiliului European de la Madrid, noua datorie publică negociabilă este emisă în unitatea euro de la 1 ianuarie 1999; întrucât este de dorit să se permită emitenților de datorii să redenominalizeze datoria restantă în unități euro; întrucât dispozițiile privind redenominalizarea trebuie să fie astfel încât ele să poată fi de asemenea aplicate în jurisdicțiile țărilor terțe; întrucât emitenților trebuie să li se permită redenominalizarea datoriei restante dacă datoria este exprimată în unitatea monetară națională a statului membru care a reexprimat parțial sau integral datoria restantă a guvernului său general; întrucât aceste dispoziții nu se adresează introducerii măsurilor suplimentare de modificare a condițiilor datoriei restante care să modifice, printre altele, valoarea nominală a datoriei restante, acestea fiind probleme care fac obiectul legislației interne relevante; întrucât este de dorit să se permită statelor membre să ia măsurile corespunzătoare pentru schimbarea unității de cont a procedurilor de operare a piețelor organizate;

(15) întrucât poate fi necesară luarea de măsuri suplimentare la nivel comunitar pentru a clarifica efectul introducerii euro asupra aplicării dispozițiilor existente în dreptul comunitar, în special cu privire la netting, compensări și tehnici cu efect similar;

(16) întrucât orice obligație de a utiliza unitatea euro poate fi impusă numai pe baza legislației comunitare; întrucât în tranzacțiile cu sectorul public statele membre participante pot autoriza utilizarea unității euro; întrucât conform scenariului de referință hotărât de către Consiliul European de la Madrid, legislația comunitară care

▼B

stabileşte calendarul pentru generalizarea utilizării unităţii euro ar putea lăsa o anumită marjă de libertate statelor membre;

(17) întrucât, în conformitate cu articolul 105a din tratat, Consiliul poate adopta măsurile de armonizare a valorilor nominale şi specificaţiilor tehnice ale tuturor monedelor;

(18) întrucât bancnotele şi monedele au nevoie de protecţie adecvată împotriva falsificării;

(19) întrucât bancnotele şi monedele cu valoarea nominală exprimată în unitatea monetară naţională pierd statutul de mijloc de plată legal în termen de şase luni după încheierea perioadei de tranziţie; întrucât limitările privind plăţile în bancnote şi monede, stabilite de statele membre din motive publice, nu sunt incompatibile cu statutul de mijloc de plată legal al bancnotelor şi monedelor euro, cu condiţia ca să fie disponibile alte mijloace legale pentru achitarea datoriilor monetare;

(20) întrucât de la sfârşitul perioadei de tranziţie trimiterile din cuprinsul instrumentelor juridice existente la sfârşitul perioadei de tranziţie trebuie să fie interpretate ca trimiteri la unitatea euro conform cursurilor de schimb respective; întrucât, în acest sens, nu este necesar să se redenominalizeze fizic instrumentele juridice existente pentru a se obţine acest rezultat; întrucât normele de rotunjire definite în Regulamentul (CE) nr. 1103/97 se aplică de asemenea schimburilor care trebuie efectuate la încheierea perioadei de tranziţie sau după perioada de tranziţie; întrucât din motive de claritate este de dorit ca redenominalizarea să se producă cât mai curând posibil;

(21) întrucât alineatul (2) din Protocolul 11 privind anumite dispoziţii referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord stipulează, *inter alia*, că alineatul (5) din acest protocol se aplică dacă Regatul Unit informează Consiliul că nu intenţionează să participe la a treia etapă; întrucât Regatul Unit a înştiinţat Consiliul la 30 octombrie 1997 că nu intenţionează să participe la a treia etapă; întrucât alineatul (5) stipulează, *inter alia*, că articolul 109l alineatul (4) din tratat nu se aplică Regatului Unit;

(22) întrucât Danemarca, în temeiul alineatului (1) din Protocolul 12 privind anumite dispoziţii referitoare la Danemarca, a informat, în contextul deciziei de la Edinburgh din 12 decembrie 1992, că nu participă la a treia etapă; întrucât, prin urmare, în conformitate cu alineatul (2) din protocolul menţionat, toate articolele şi dispoziţiile din tratat şi statutul SEBC privind derogarea se aplică Danemarcei;

(23) întrucât, în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) din tratat, moneda unică este introdusă numai în statele membre fără derogare;

(24) întrucât, prin urmare, în temeiul articolului 189 din tratat, sub rezerva dispoziţiilor protocoalelor 11 şi 12 şi ale articolului 109k alineatul (1), se aplică prezentul regulament,

▼B

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DEFINIȚII

▼M2

Articolul 1

În sensul prezentului regulament:

(a) „state membre participante” înseamnă statele membre enumerate în tabelul din anexă;

(b) „instrumente juridice” înseamnă dispoziții legislative și cu putere de lege, acte administrative, hotărâri judecătorești, contracte, acte juridice unilaterale, instrumente de plată, altele decât bancnote și monezi, precum și alte instrumente cu efect juridic;

(c) „curs de schimb” înseamnă cursul de schimb stabilit irevocabil pe care Consiliul îl adoptă pentru moneda fiecărui stat membru participant în conformitate cu articolul 123 alineatul (4) prima teză din tratat sau cu alineatul (5) din articolul menționat;

(d) „data de adoptare a euro” înseamnă fie data la care statul membru respectiv intră în a treia etapă în conformitate cu articolul 121 alineatul (3) din tratat, fie data la care intră în vigoare abrogarea derogării de care beneficiază statul membru respectiv în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, după caz;

(e) „data schimbării monetare” înseamnă data la care bancnotele și monezile euro dobândesc statutul de mijloc legal de plată într-un stat membru participant dat;

(f) „unitate euro” înseamnă unitatea monetară menționată la articolul 2 teza a doua;

(g) „unități monetare naționale” înseamnă unitățile monetare ale unui stat participant, astfel cum sunt definite în ziua anterioară datei adoptării euro în statul membru respectiv;

(h) „perioadă de tranziție” înseamnă o perioadă de cel mult trei ani care începe la ora 00.00 din data adoptării euro și se încheie la ora 00.00 din data schimbării monetare;

(i) „perioadă de retragere treptată” înseamnă o perioadă de cel mult un an care începe la data adoptării euro, care nu se poate aplica decât statelor membre în care data adoptării euro și data schimbării monetare coincid;

(j) „redenominare” înseamnă schimbarea unității în care este exprimat cuantumul creanțelor din unitatea monetară națională în unitatea euro dar care nu are ca efect modificarea condițiilor creanțelor, aceasta fiind de competența legislației interne relevante;

▼M2

(k) „instituții de credit” înseamnă instituțiile de credit definite la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind activitatea și funcționarea instituțiilor de credit [1]. În sensul prezentului regulament, instituțiile enumerate la articolul 2 alineatul (3) din directiva menționată, cu excepția oficiilor de cecuri poștale, nu sunt considerate instituții de credit.

Articolul 1a

Data adoptării euro, data schimbării monetare și perioada de retragere treptată, dacă aceasta din urmă este aplicabilă, sunt prevăzute pentru fiecare stat membru în anexă.

▼B

PARTEA II

ÎNLOCUIREA MONEDELOR STATELOR MEMBRE PARTICIPANTE CU EURO

▼M2

Articolul 2

În vigoare de la datele respective de adoptare a euro, moneda statelor membre participante este euro. Unitatea monetară este euro. Un euro se divide într-o sută de cenți.

▼B

Articolul 3

Euro înlocuiește la cursul de schimb moneda fiecărui stat membru participant.

Articolul 4

Euro este unitatea de cont a Băncii Centrale Europene (BCE) și a băncilor centrale ale statelor membre participante.

PARTEA III

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 5

În perioada de tranziție se aplică articolele 6, 7, 8 și 9.

Articolul 6

(1) Euro se divide și în unitățile monetare naționale conform cursurilor de schimb. De aceea, se menține orice subdiviziune a acestora. Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, continuă să se aplice legislația monetară a statelor membre participante.

[1] JO L 126, 26.5.2000, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 79, 24.3.2005, p. 9).

▼B

(2) Dacă un instrument juridic face trimitere la unitatea monetară națională, această trimitere este valabilă ca în cazul în care trimiterea a fost făcută în unitatea euro în conformitate cu cursurile de schimb.

Articolul 7

Înlocuirea monedei fiecărui stat participant cu euro nu are în sine efect de modificare a exprimării instrumentelor juridice existente la data înlocuirii.

Articolul 8

(1) Operațiunile ce urmează a fi efectuate în temeiul instrumentelor juridice care prevăd utilizarea unei unități monetare naționale sau exprimate în această unitate se efectuează în unitatea monetară respectivă. Operațiunile ce urmează a fi efectuate în temeiul instrumentelor juridice care prevăd utilizarea monedei euro sau exprimate în această monedă se efectuează în euro.

(2) Dispozițiile alineatului (1) fac obiectul oricăror derogări convenite de părți.

(3) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), orice sumă exprimată fie în unitatea euro, fie în unitatea monetară națională a unui anumit stat membru participant și plătibilă în interiorul acelui stat membru prin creditarea contului creditorului poate fi plătită de către debitor fie în unitatea euro, fie în unitatea monetară națională. Suma este creditată în contul creditorului în unitatea monetară în care este exprimat acest cont, orice conversie fiind efectuată la cursurile de schimb.

(4) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), fiecare stat membru participant poate lua măsurile care sunt necesare cu scopul de a:

— redenominaliza în unitatea euro datoria erstantă emisă de către guvernul general al acelui stat membru, așa cum a fost definită în sistemul european al contabilităților integrate, exprimată în unitatea sa monetară națională și emisă conform propriei sale legislații. Dacă statul membru a luat o astfel de măsură, emitenții pot redenominaliza în unitatea euro datoria exprimată în unitatea monetară națională a acelui stat membru în afară de cazul când redenominalizarea este în mod expres exclusă prin clauzele contractuale; această dispoziție se aplică datoriilor emise de guvernul general al statului membru precum și obligațiunilor și altor forme de datorii garantate negociabile pe piața de capital și instrumentelor de piață monetară, emise de către alți debitori;

— permite schimbul unității de cont a procedurilor lor de operare din unitatea monetară națională în unitatea euro prin:

▼B

(a) piețe pentru schimburile obișnuite, compensare și decontarea oricăror instrumente enumerate în secțiunea B din anexa din Directiva 93/22/CEE a Consiliului din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții ([1]) în domeniul titlurilor de valoare și al mărfurilor și

(b) sisteme pentru schimburi obișnuite, compensare și decontarea plăților.

(5) Alte dispoziții decât acelea din alineatul (4) care impun utilizarea unității euro pot fi adoptate numai de către statele membre participante conform oricărui calendar stabilit prin legislația comunitară.

(6) Dispozițiile legislațiilor interne ale statelor membre participante care permit sau impun netting-ul, compensarea și tehnicile cu efecte similare se aplică obligațiunilor monetare, indiferent de valoarea nominală a monedei lor, dacă valoarea nominală este exprimată în unitatea euro sau în unitatea monetară națională, la orice conversie care este efectuată la cursurile de schimb.

▼M2

Articolul 9

Bancnotele și monezile denominate într-o unitate monetară națională își păstrează statutul de mijloc legal de plată în limitele lor teritoriale din ziua dinaintea datei de adoptare a euro în statul membru participant respectiv.

Articolul 9a

Într-un stat membru în care se aplică perioada de „retragere treptată” sunt valabile dispozițiile care urmează. În instrumentele juridice create în cursul perioadei de retragere treptată și care urmează să fie executate în statul membru respectiv se poate face în continuare trimitere la unitatea monetară națională. Aceste trimiteri se interpretează ca trimiteri la unitatea euro potrivit cursurilor de schimb respective. Fără a aduce atingere articolului 15, actele executate în temeiul acestor instrumente juridice se execută numai în unitatea euro. Se aplică normele de rotunjire stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1103/97.

Statul membru în cauză limitează aplicarea primului paragraf la anumite tipuri de instrumente juridice sau la instrumente juridice adoptate în anumite domenii.

Statul membru în cauză poate scurta perioada.

▼B

PARTEA IV

BANCNOTELE ȘI MONEDELE EURO

▼M2

Articolul 10

BCE și băncile centrale ale statelor membre participante pun în circulație bancnotele denominate în euro în statele membre participante, cu aplicare de la datele respective de schimbare a monedei.

([1]) JO L 141, 11.6.1993, p. 27, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 168, 18.7.1995, p. 7).

▼M2

Fără a aduce atingere articolului 15, aceste bancnote denominate în euro sunt singurele bancnote care au statutul de mijloc legal de plată în statele membre participante.

Articolul 11

Începând cu data respectivă a schimbării monetare, statele membre participante emit monezi denominate în euro sau în cenți, care sunt conforme cu valorile unitare și specificațiile tehnice pe care Consiliul le poate stabili în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) teza a doua din tratat. Fără a aduce atingere articolului 15 și dispozițiilor oricărui acord în temeiul articolului 111 alineatul (3) din tratat privind chestiunile monetare, aceste monezi sunt singurele monezi care au statutul de mijloc legal de plată în statele membre participante. Cu excepția autorității emitente și a persoanelor special desemnate în legislația internă a statului membru emitent, niciuna din părți nu este obligată să accepte mai mult de cincizeci de monezi în cadrul unei singure plăți.

▼B

Articolul 12

Statele membre participante garantează sancțiuni adecvate împotriva imitării și falsificării bancnotelor și monedelor euro.

PARTEA V

DISPOZIȚII FINALE

▼M2

Articolul 13

Articolele 10, 11, 14, 15 și 16 se aplică în fiecare stat membru participant începând cu data respectivă a schimbării monetare.

Articolul 14

În cazul în care în cadrul instrumentelor juridice existente în ziua care precede data schimbării monetare se fac trimiteri la unitățile monetare naționale, trimiterile respective se interpretează ca trimiteri la unitatea euro, potrivit cursurilor de schimb respective. Se aplică normele de rotunjire stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1103/97.

▼B

Articolul 15

(1) Bancnotele și monedele cu valoarea nominală exprimată în unitatea monetară națională după cum se menționează în articolul 6 alineatul (1) rămân mijloace legale de plată în cadrul limitelor lor teritoriale termen de șase luni ►M2 începând cu data schimbării monetare respective ◄; acest termen poate fi redus prin legislația internă.

(2) Fiecare stat membru participant poate, timp de șase luni ►M2 începând cu data schimbării monetare respective ◄, să stabilească norme pentru utilizarea bancnotelor și monedelor cu valoarea nominală exprimată în unitatea lor monetară națională după cum se menționează în articolul 6 alineatul (1) și să ia orice măsuri necesare pentru a facilita retragerea lor.

▼M2

(3) În cursul perioadei menționate la alineatul (1), instituțiile de credit din statele membre participante care adoptă euro după 1 ianuarie 2002 schimbă bancnotele și monezile clienților denominate în unitatea monetară națională a statului membru respectiv în bancnote și monezi în euro, gratuit, până la plafonul care poate fi stabilit de legislația internă. Instituțiile de credit pot solicita o notificare prealabilă, în cazul în care suma de schimbat depășește plafonul stabilit de legislația internă sau, în lipsa unor asemenea dispoziții, pot stabili ele însele suma corespunzătoare pe gospodărie.

Instituțiile de credit menționate la primul paragraf schimbă bancnotele și monezile denominate în unitatea monetară națională a statului membru respectiv deținute de alte persoane decât clienții lor, gratuit și până la plafonul stabilit de legislația internă sau de ele însele, în lipsa unor asemenea dispoziții.

Legislația internă poate limita obligația prevăzută de cele două paragrafe anterioare la tipuri specifice de instituții de credit. De asemenea, legislația internă poate extinde această obligație la alte persoane.

▼B

Articolul 16

În conformitate cu legislațiile și practicile statelor membre participante, emitenții bancnotelor și monedelor trebuie să continue să accepte, contra euro la cursul de schimb, bancnote și monede emise de ei anterior.

PARTEA VI

INTRAREA ÎN VIGOARE

Articolul 17

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 1999.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu tratatul, sub rezerva protocoalelor 11 și 12 și a articolului 109k alineatul (1).

▼M2

ANEXĂ

	Stat membru	Data adoptării euro	Data schimbării monetare	Statul membru cu o perioadă de „retragere treptată”
	Belgia	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Germania	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
▼M7	Estonia	1 ianuarie 2011	1 ianuarie 2011	Nu
▼M2	Grecia	1 ianuarie 2001	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Spania	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Franța	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Irlanda	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Italia	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
▼M4	Cipru	1 ianuarie 2008	1 ianuarie 2008	Nu
▼M8	Letonia	1 ianuarie 2014	1 ianuarie 2014	Nu
▼M2	Luxemburg	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
▼M5	Malta	1 ianuarie 2008	1 ianuarie 2008	Nu
▼M2	Țările de Jos	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Austria	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
	Portugalia	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil
▼M3	Slovenia	1 ianuarie 2007	1 ianuarie 2007	Nu
▼M6	Slovacia	1 ianuarie 2009	1 ianuarie 2009	Nu
▼M2	Finlanda	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 2002	nedisponibil